

indledt gældssanerings sag har stiftet ny gæld, i praksis oftere vil kunne være berettiget ved gældssanering i forbindelse med konkurs end ved almindelig gældssanering. Dette vil navnlig gælde i de tilfælde, hvor den nye gæld er stiftet i forbindelse med skyldnerens nye erhvervs virksomhed.

Konkursrådet foreslår herudover, at det udtrykkeligt fremgår af konkursloven, at skyldneren i almindelighed vil være afskåret fra en gældssanering, hvis skyldneren eller ledelsen i det selskab, der er eller har været undergivet konkursbehandling, i ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat sine pligter med hensyn til bogføring, momsafregning, indeholdelse og afregning af A-skat, indsendelse af oplysninger til offentlige myndigheder mv. Den nærmere vurdering af, i hvilket omfang en tilsidesættelse af disse pligter er så væsentlig, at gældssanering bør nægtes, bør efter Konkursrådets opfattelse foretages af skifteretten efter en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder.

F.eks. bør ikke enhver formel overtrædelse af bogføringsreglerne føre til, at der ikke kan afsiges kendelse om gældssanering. Det er på den anden side heller ikke hensigten, at gældssanering kun skal være udelukket, hvis der er tale om en overtrædelse af straffelovens § 302 om særlig grove overtrædelser af bogføringsreglerne. Skyldneren bør dog som udgangspunkt være udelukket fra at få gældssanering, hvis virksomhedens bogføringsmateriale er bortkommet, og skyldneren ikke kan give en meget troværdig forklaring på, hvorfor virksomhedens regnskabsmateriale ikke umiddelbart er tilgængeligt for kurator.

Konkursrådet finder endvidere, at det bør fremgå af lovteksten, at der som udgangspunkt ikke kan meddeles gældssanering, hvis skyldneren, skyldnerens ægtefælle eller samlever, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen, i øvrigt i ikke uvæsentligt omfang har undladt at lede den virksomhed, der er eller har været undergivet konkursbehandling, forsvarligt. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis virksomheden har ydet ulovlige aktionær- eller anpartshaverlån. Er der f.eks. ydet lån til selskabets aktionærer, bestyrelsesmedlemmer eller direktører i strid med aktieselskabslovens § 115, stk. 1, må ledelsen efter Konkursrådets opfattelse anses for at have undladt at lede virksomheden forsvarligt, således at der ikke bør meddeles gældssanering.

Den foreslåede regel vil endvidere kunne anvendes, hvis virksomheden har begunstiget eller søgt at begunstige enkelte kreditorer. Der bør dog være tale om tilfælde, hvor dispositionen kan bebrejdes skyldneren eller den konkursramte virksomhed, som har foretaget dispositionen.

I de tilfælde, hvor det ikke er skyldneren selv, men skyldnerens selskab eller skyldnerens ægtefælles eller samlevers virksomhed, som er under konkurs, bør forholdene i den konkursramte virksomhed efter Konkursrådets opfattelse have afsmittende virkning på skyldnerens gældssanerings sag. Dette vil f.eks. indebære, at skyldneren bør nægtes gældssanering efter reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs i tilfælde, hvor ledelsen i et aktieselskab i ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser til bogføring mv.

Det samme vil gælde, hvis det er skyldnerens ægtefælle eller samlever, der har forsømt sine pligter ved ledelsen af den virksomhed, der er gået konkurs, og hvorfra skyldnerens gældsforpligtelse stammer. Den, der har påtaget sig en kautionsforpligtelse, vil således i relation til de særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende kunne blive påvirket af uacceptable forhold ved driften af den konkursramte virksomhed.

Dette må efter Konkursrådets opfattelse ses som en konsekvens af, at reglerne søger at sikre en samlet og ensartet løsning af husstandens økonomiske problemer, idet de særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende som nævnt ovenfor bør kunne udstrækkes til også at gælde for skyldnerens ægtefælle mfl. Har virksomheden været ledet på en måde, der gør, at virksomhedsindehaveren ikke kan få gældssanering, er der således heller ikke grundlag for, at virksomhedsejeren ægtefælle mfl. skal have gældssanering efter de særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende. Hertil kommer, at de særlige betingelser for gældssanering for erhvervsdrivende også bør gælde for den skyldner, der har drevet virksomhed i selskabsform, uanset at skyldneren kun har kautioneret for selskabets gæld.

Der henvises til betænkningen side 388 ff.

4.10.3.2.7. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådet synspunkter, herunder at en kendelse efter de særlige regler om gældssanering for erhvervsdrivende i forbindelse med konkurs, hvis skyldneren på kendelsestidspunktet har uafklarede økonomiske forhold, bør kunne genoptages, hvis der i afdragsperioden sker væsentlige forbedringer af skyldnerens økonomiske situation. Dette indebærer en fravigelse i forhold til, hvad der gælder for »almindelige« gældssanerings sager, men Justitsministeriet er enig med Konkursrådet i, at fravigelsen af kravet om, at skyldneren skal have afklarede økonomiske forhold, af hensyn til kreditorerne bør modsvares af en mulighed for at genoptage